Euroopa Parlament
2024-2029

VASTUVÕETUD TEKSTID

P10_TA(2026)0161

Vastutuse ja õigluse tagamine seoses Venemaa jätkuvate rünnakutega Ukraina tsiviilelanikkonna vastu

Euroopa Parlamendi 30. aprilli 2026. aasta resolutsioon vastutuse ja õigluse tagamise kohta seoses Venemaa jätkuvate rünnakutega Ukraina tsiviilelanikkonna vastu (2026/2700(RSP))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Ukraina ja Venemaa kohta,

– võttes arvesse ÜRO põhikirja,

– võttes arvesse 1949. aasta Genfi konventsioone ja nende lisaprotokolle,

– võttes arvesse Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuuti,

– võttes arvesse Euroopa Nõukogu ja Ukraina vahelist 25. juuni 2025. aasta kokkulepet Ukraina-vastaste agressioonikuritegude erikohtu loomise kohta,

– võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 26. juuni 2025. aasta, 18. detsembri 2025. aasta ja 19. märtsi 2026. aasta järeldusi,

– võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 2. märtsi 2022. aasta resolutsiooni, milles mõistetakse hukka ÜRO põhikirjaga vastuolus olev Venemaa Ukraina-vastane agressioon, ning 14. novembri 2022. aasta resolutsiooni Ukraina vastu suunatud agressiooni heastamise ja hüvitamise edendamise kohta,

– võttes arvesse Euroopa Nõukogu konventsiooni, millega luuakse Ukraina kahjunõuete rahvusvaheline komisjon,

– võttes arvesse rahvusvahelise keskuse loomist Ukraina-vastaste agressioonikuritegude eest vastutusele võtmiseks,

– võttes arvesse kodukorra artikli 136 lõikeid 2 ja 4,

A. arvestades, et Venemaa alustas enam kui neli aastat tagasi oma

ebaseaduslikku, provotseerimata ja põhjendamatut täiemahulist agressioonisõda Ukraina vastu, jätkuna rünnakule, mis algas 2014. aastal Krimmi annekteerimise ja Donbassi piirkonna osade okupeerimisega, rikkudes jõhkralt Ukraina suveräänsust ja territoriaalset terviklikkust ning põhjustades raskeid humanitaar-, majanduslikke, keskkonnaalaseid ja piirkondlikke tagajärgi; arvestades, et Venemaa agressioonisõda on ajendatud natsionalistlik-imperialistlikust ideoloogiast ja on osa laiematest eesmärkidest, mis on suunatud läänemaailma ning selle huvide ja väärtuste vastu;

B. arvestades, et Venemaa on korduvalt rünnanud tahtlikult tsiviilisikuid ja tsiviilobjekte, sealhulgas energiataristut ja tervishoiuasutusi, ning see kujutab endast rahvusvahelise humanitaarõiguse, sealhulgas Genfi konventsioonide ja Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuudi ränka rikkumist; arvestades, et viimase talve jooksul Ukraina tsiviilenergiataristut korduvalt rünnates sundis Venemaa miljoneid inimesi Ukrainas taluma külmakraade tingimustes, kus elektri, kütte ja kraanivee võimalused olid piiratud; arvestades, et energiataristu pidev ja süstemaatiline ründamine põhjustab ulatuslikke elektrikatkestusi, mis mõjutavad muu hulgas haiglaid ja elutähtsaid teenuseid, seades seega ohtu tsiviilisikute elu;

C. arvestades, et hiljuti intensiivistasid Venemaa väed õhu- ja raketirünnakuid Ukraina suuremate linnade, sealhulgas Kiievi, Harkivi, Dnipro, Odessa ja Zaporižžja vastu, ning see tõi kaasa märkimisväärse arvu tsiviilohvreid ja elamupiirkondade ulatusliku hävimise; arvestades, et 2026. aasta aprilli jooksul on Venemaa Ukraina vastu toime pannud enneolematult palju rünnakuid, milles on hukkunud vähemalt 75 tsiviilisikut ja vigastada saanud rohkem kui 400 inimest; arvestades, et ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo andmetel on alates 24. veebruarist 2022 hukkunud enam kui 15 500 tsiviilisikut ja vigastada saanud üle 43 000 tsiviilisiku, kusjuures tegelikud arvud on tõenäoliselt palju suuremad;

D. arvestades, et UNICEFi andmetel on Ukrainas hukkunud või vigastada saanud rohkem kui 3 200 last, enam kui kolmandik Ukraina lastest on endiselt ümberasustatud ning tuhanded koolid ja haridusasutused on saanud kahjustada või hävinud, mistõttu ei saa iga kolmas laps täisajaga kohapeal kooliõppes osaleda; arvestades, et 2026. aasta märtsis jõudis Ukraina küsimustega tegelev ÜRO sõltumatu rahvusvaheline uurimiskomisjon järeldusele, et Venemaa ametivõimud on Ukraina laste küüditamise, sunniviisilise ümberasustamise ja kadunuks jääma sundimisega toime pannud inimsusvastaseid kuritegusid ja sõjakuritegusid; arvestades, et EL on korduvalt kutsunud Venemaad ja Valgevenet üles tagama kõigi küüditatud või ümberasustatud Ukraina laste ja muude tsiviilisikute turvaline ja tingimusteta tagasipöördumine Ukrainasse; arvestades, et tagasi toodud lapsed on rääkinud, et Venemaa ametivõimud püüdsid neid n-ö ümber kasvatada, et kaotada nende Ukraina identiteet;

E. arvestades, et alates 24. veebruarist 2022 on Maailma Terviseorganisatsioon dokumenteerinud vähemalt 2881 rünnakut tervishoiutöötajate, tervishoiuasutuste, kiirabiautode ja meditsiiniladude vastu kogu Ukrainas;

F. arvestades, et ÜRO Peaassamblee on tunnistanud, et Venemaa tuleb võtta vastutusele kõigi Ukrainas või Ukraina vastu toime pandud rahvusvahelise õiguse rikkumiste eest ning ta peab kandma oma rahvusvaheliselt õigusvastaste tegude õiguslikke tagajärgi, sealhulgas hüvitama selliste tegudega tekitatud kahju; arvestades, et ÜRO Peaassamblee on ühtlasi tunnistanud vajadust luua rahvusvaheline mehhanism Venemaa Föderatsiooni rahvusvaheliselt õigusvastaste tegudega tekitatud kahju, kaotuste või vigastuste hüvitamiseks;

G. arvestades, et 2023. aasta märtsis andis Rahvusvaheline Kriminaalkohus välja Vladimir Putini ja Maria Lvova-Belova vahistamismäärused sõjakuriteo eest, mis seisneb Ukraina laste küüditamises ja ebaseaduslikus ümberasustamises; arvestades, et kohus andis seejärel välja määrused Venemaa nelja kõrgema sõjaväelase – Viktor Sokolovi, Sergei Kobõlaši, Sergei Šoigu ja Valeri Gerassimovi – suhtes, keda süüdistatakse tsiviilobjektide vastu suunatud rünnakute juhtimises ja inimsusvastastes kuritegudes;

H. arvestades, et Venemaa on süstemaatiliselt rünnanud ja kahjustanud rohkem kui 1 700 Ukraina kultuuripärandi objekti ja üle 2500 kultuuritaristu objekti, sealhulgas muuseume ja arhiive, rikkudes relvakonflikti korral kultuuriväärtuste kaitse 1954. aasta Haagi konventsiooni; arvestades, et UNESCO on registreerinud kahju, mis on tekitatud enam kui 500 Ukraina kultuuripärandi objektile, eelkõige Venemaa korduvate raketi- ja droonirünnakute tõttu; arvestades, et nende hulka kuuluvad silmapaistva universaalse väärtusega objektid, eelkõige Kiievi Püha Sofia katedraal ja Odessa vanalinn, mis kanti ohustatud maailmapärandi nimekirja Venemaa agressioonisõja otsese tagajärjena; arvestades, et kultuurilise identiteedi tahtlik hävitamine kujutab endast Ukraina rahvale tekitatud kahju täiendavat mõõdet;

I. arvestades, et Venemaa jätkuv rakettide ja droonide kasutamine Ukraina tuumarajatiste, sealhulgas Tšernobõli keelutsooni läheduses, millega tekitati tõsist kahju Tšernobõli tuumaelektrijaama uuele ohutuskattele, kujutab endast suurt ja püsivat ohtu tuumaohutusele ja -julgeolekule;

J. arvestades, et EL on kinnitanud oma pühendumust sõjakuritegude ja muude raskeimate kuritegude eest täielikule vastutusele võtmisele, nõudnud pidevaid jõupingutusi Ukraina-vastaste agressioonikuritegude erikohtu töölerakendamiseks ning on andnud ka 10 miljonit eurot, et rahastada eelrühma, kes valmistab ette kohtu institutsioonilised, logistilised ja korralduslikud alused;

K. arvestades, et EL allkirjastas 16. detsembril 2025 Euroopa Nõukogu konventsiooni, millega luuakse Ukraina kahjunõuete rahvusvaheline komisjon, et võimaldada tsiviilohvritel hüvitist saada; arvestades, et Ukraina jaoks mõeldud rahvusvaheline kahjunõuete komisjon astub ametisse Chișinău toimuva Euroopa Nõukogu ministrite komitee 135. istungjärgu raames 14. mail 2026; arvestades, et 2023. aastal loodud kahjuregister on register, mis sisaldab vastuvõetavaid nõudeid Venemaa tekitatud kahjude hüvitamiseks ning see on olnud oluline vahend, et võimaldada Ukrainal ja selle kodanikel taotleda hüvitist rahvusvahelise õiguse alusel;

L. arvestades, et Euroopa Inimõiguste Kohtu 9. juuli 2025. aasta otsuse kohaselt, mis tehti kohtuasjas Ukraina ja Madalmaad *vs*. Venemaa, vastutab Venemaa Ukraina idaosas 2014. aastal puhkenud konflikti raames toime pandud inimõiguste ulatuslike ja jõhkrate rikkumiste eest, millega rikuti Euroopa inimõiguste konventsiooni, sealhulgas 2014. aasta juulis aset leidnud lennu MH17 allatulistamise eest;

M. arvestades, et mis tahes tulevasel relvarahul või rahuprotsessil ei tohi võimaldada takistada, edasi lükata või kahjustada käimasolevaid ja tulevasi vastutusele võtmise protsesse; arvestades, et vastutus ja rahu on rahvusvahelise õiguse kohaselt üksteist tugevdavad tingimused;

1. kordab, et mõistab kõige karmimalt hukka Venemaa Ukraina-vastase jõhkra agressioonisõja, sealhulgas tahtlikud rünnakud elamupiirkondade ning tsiviil- ja elutähtsa taristu vastu, ning mõistab teravalt hukka hiljutised kuritahtlikud rünnakud tsiviilisikute vastu, mille Venemaa pani toime 2026. aasta aprillis;

2. kordab oma nõudmist, et Venemaa lõpetaks viivitamata, täielikult ja tingimusteta oma rünnakud tsiviilisikute ja tsiviiltaristu vastu, viiks kõik relvajõud Ukraina rahvusvaheliselt tunnustatud territooriumilt välja, lõpetaks küüditamised ja ebaseaduslikud lapsendamised, piinamise ja ebainimliku kohtlemise kasutamise ning vabastaks ja tooks tagasi kõik kinnipeetud, röövitud ja ebaseaduslikult lapsendatud tsiviilisikud;

3. kinnitab taas oma vankumatut solidaarsust vapra Ukraina rahvaga ja toetust Ukraina sõltumatusele, suveräänsusele ja territoriaalsele terviklikkusele tema rahvusvaheliselt tunnustatud piirides ning toonitab, et kooskõlas ÜRO põhikirja artikliga 51 on Ukrainal võõrandamatu õigus enesekaitsele;

4. rõhutab, et Venemaa agressioonisõda kujutab endast rahvusvahelise õiguse ja ÜRO põhikirja jõhkrat rikkumist ning enneolematut rünnakut Euroopa julgeoleku vastu; rõhutab, et Venemaa juhid ja liitlased tuleb vastutusele võtta nende rolli eest agressioonikuritegudes, sõjakuritegudes, inimsusvastastes kuritegudes ja muudes rahvusvahelistes kuritegudes;

5. märgib suure murega, et Venemaad ja selle eelkäijat, Nõukogude

Liitu, ei ole kunagi nende kuritegude, sealhulgas Katõni veresauna – mille ajaloolist tõde üritab Moskva taas moonutada, minnes otsesesse vastuollu kindlakstehtud tõenditega ja oma varasemate ülestunnistustega – ning tervete rahvuste Siberisse massiküüditamise eest kunagi vastutusele võetud, põlistades seeläbi karistamatuse kultuuri, mis jätkus esimese ja teise Tšetšeenia sõja ajal toime pandud sõjakuritegudega, Venemaa Gruusia-vastase agressiooniga 2008. aastal, sõjalise sekkumisega Süürias ja alates 2014. aastast Ukrainas ning mis jätkuvalt võimaldab jõhkrate massikuritegude toimepanemist; on seisukohal, et selliste tegelaste nagu Nõukogude julgeolekuaparaadi kurikuulsa looja ja riigiterrorismi arhitekti Feliks Dzeržinski jätkuv ülistamine, sealhulgas hiljutine föderaalse julgeolekuteenistuse akadeemia tema järgi nimetamine ning Nõukogude Liidu poolt okupeeritud rahvaste ja praegusel Vene Föderatsiooni territooriumil elavate inimeste vastu toime pandud kuritegude süsteemne eitamine, moonutamine ja isegi õigustamine on selle karistamatuse kultuuri sõnaselge põlistamine ning selge viide Venemaa võimupositsioonidel olevate isikute väärtustele; leiab seetõttu, et jõhkrused, mida Venemaa paneb oma poliitilise juhtkonna ja kõrgeimate sõjaliste struktuuride juhtimisel Ukrainas toime ning mida toetab suur osa ühiskonnast, on oma olemuselt süsteemsed ja kajastavad sügavalt juurdunud imperialistlikku poliitikat, mille lahutamatu osa on vägivald, repressioonid ja verevalamine; hoiatab, et kui praegu ei tagata otsustavat ja täideviidavat vastutusele võtmist, oleks igasugused ootused tulevasteks muutusteks mitte ainult alusetud, vaid ohtlikult naiivsed;

6. taunib asjaolu, et rahvusvahelised jõupingutused ei ole olnud Venemaa agressiooni lõpetamiseks piisavad; nõuab tungivalt, et EL, selle liikmesriigid ja partnerid tugevdaksid survet Venemaale ja suurendaksid oluliselt oma sõjalist toetust Ukrainale, eelkõige õhukaitse ja pikamaa-ründevõime valdkonnas, et kaitsta Ukraina tsiviilelanikkonda ja elutähtsat taristut;

7. tunnustab Ukraina küsimustega tegeleva ÜRO sõltumatu rahvusvahelise uurimiskomisjoni tööd väidetavate inimõiguste rikkumiste, rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumiste ja seotud kuritegude uurimisel ning väljendab heameelt selle volituste pikendamise üle; lükkab kindlalt tagasi Venemaa väited, et ta ründab üksnes sõjalisi eesmärke; tuletab meelde uurimiskomisjoni järeldusi, et Venemaa väed on süstemaatiliselt rünnanud tsiviilisikuid ja tsiviilobjekte;

8. toetab Ukraina-vastaste agressioonikuritegude erikohtu loomist ja kiiret töölerakendamist ning ärgitab kõiki ELi liikmesriike sellega ühinema; väljendab heameelt Madalmaade lubaduse üle korraldada erikohtu esimene etapp ning julgustab tegema suuremaid jõupingutusi, et viia lõpule teise etapi korraldamise pakkumine; nõuab, et EL ja selle liikmesriigid toetaksid jätkuvalt Ukraina-vastaste agressioonikuritegude erikohtu loomist, tagaksid selle

võimalikult kiire töölerakendamise ja propageeriksid selle laiemat rahvusvahelist toetamist;

9. tunnustab Eurojusti ja selle ühise uurimisrühma olulist rolli Ukrainas toime pandud kuritegude eest vastutusele võtmise toetamisel; palub, et komisjon näeks ette Ukraina-vastaste agressioonikuritegude eest vastutusele võtmise rahvusvahelise keskuse pideva rahastamise ka pärast 2026. aasta detsembrit, tagades, et kõik kogutud tõendid oleks täielikult üleantavad tulevasele erikohtule;

10. tunnustab Ukraina ja rahvusvahelisi kodanikuühiskonna organisatsioone, kes dokumenteerivad Venemaa sõjakuritegusid Ukrainas ning toetavad ohvreid ja tunnistajaid; väljendab heameelt, et Ukraina tsiviiljulgeoleku sektori reforme käsitlev ELi nõuandemissioon pakub püsivalt toetust nii eraldi kui ka jõhkraid massikuritegusid käsitleva nõuanderühma raames, millel on oluline roll vastutusmehhanismide tugevdamisel;

11. rõhutab, et vastutus peab laienema kõigile, kelle positsioon lubab agressioonikuritegusid juhtida või võimaldada, sealhulgas kõrgematele poliitikutele, sõjaväelastele ja kohtuametnikele; rõhutab sellega seoses, et selline vastutus peaks laienema ka Venemaa Föderatsiooni konstitutsioonikohtu kohtunikele ja Riigiduuma liikmetele, kelle otsustega anti luba Ukraina territooriumide annekteerimiseks, aidates seeläbi otseselt kaasa agressioonikuritegude võimaldamisele, ja esikohale tuleb seada need, kes kannavad suurimat vastutust;

12. rõhutab, et toetab täielikult Rahvusvahelise Kriminaalkohtu uurimist seoses Ukrainas väidetavalt toime pandud sõjakuritegude, inimsusvastaste kuritegude ja genotsiidiga; tuletab meelde, et Rooma statuudist tulenevalt on liikmesriikidel kohustus vahistada ja üle anda kõik isikud, kelle suhtes on välja antud Rahvusvahelise Kriminaalkohtu vahistamismäärused ja kes sisenevad nende territooriumile; väljendab suurt muret Rahvusvahelise Kriminaalkohtu, selle prokuröride, kohtunike ja töötajate suhtes kehtestatud USA sanktsioonide pärast, mis kahjustavad selle kohtu kogu käimasolevat uurimistegevust ja süüdistuste ettevalmistamisega seotud tööd ning kujutavad endast tõsist rünnakut rahvusvahelise kohtusüsteemi vastu; kutsub komisjoni üles rakendama viivitamata blokeerimisseadust ja palub liikmesriikidel suurendada viivitamata oma diplomaatilisi jõupingutusi, et kaitsta Rahvusvahelist Kriminaalkohut kui rahvusvahelise kohtusüsteemi asendamatut nurgakivi;

13. mõistab hukka asjaolu, et Venemaa ekspordib Ukraina okupeeritud aladelt varastatud teravilja, ja rõhutab, et selle konfiskeerimine võib kujutada endast sõjakuritegu; nõuab viivitamatuid meetmeid ebaseaduslikult konfiskeeritud teravilja ekspordi ja kaubanduse peatamiseks;

14. väljendab toetust sellele, et EList saab Ukraina kahjunõuete rahvusvahelise komisjoni täisliige; kutsub liikmesriike üles viima kiiresti lõpule kõik ametlikud menetlused sellega ühinemiseks ja võimaldama seega rahvusvahelisel kahjunõuete komisjonil kiiresti tööd alustada;

15. rõhutab, et kõiki vastutusmehhanisme on vaja toimivalt koordineerida, et vältida jõupingutuste dubleerimist, tagada tõhusus ning minimeerida negatiivne mõju ohvritele ja tunnistajatele;

16. palub, et komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning komisjon moodustaksid Haagis asuvate rahvusvaheliste organisatsioonide juures tegutseva ELi delegatsiooni (praegu asuvad seal Rahvusvaheline Kriminaalkohus, Rahvusvaheline Kohus ja Keemiarelvade Keelustamise Organisatsioon), et tagada ELi toimiv osalemine seal loodavates uutes olulistes rahvusvahelistes organites;

17. väljendab heameelt nõukogu kauaoodatud heakskiidu üle Ukrainale antavale 90 miljardi euro suurusele ELi laenule; eeldab kooskõlas komisjoni 2026. aasta veebruari täiskogu istungil esitatud selgitustega, et Ukraina toetuslaenu määruse[1] artikli 13 lõikes 5 sätestatud erandkorra alusel paketis sisalduvat paindlikkust rakendatakse nõuetekohaselt; kordab oma üleskutset leida seaduslikke viise, kuidas kasutada ELi sanktsioonide alusel tõkestatud Venemaa riigivaradega seotud raha, et toetada Ukraina kaitset ja ülesehitamist, sealhulgas maksta hüvitisi Ukraina kahjunõuete rahvusvahelise komisjoni kaudu, ning muu hulgas rahastada Tšernobõli tuumaelektrijaama uue ohutuskatte taastamist pärast seda, kui see sai Venemaa droonirünnakute tõttu kahjustada;

18. väljendab heameelt 20. Venemaa-vastase sanktsioonipaketi vastuvõtmise üle; võtab teadmiseks meetmetest kõrvalehoidmise vastase vahendi kasutamise, et tõkestada tundlike tehnoloogiate ekspordi kõrvalesuunamist kolmandate riikide kaudu; rõhutab, et ühtegi sanktsiooni ei tohiks tühistada enne rahulepingu üle läbirääkimiste lõpuleviimist ja selle püsivat täitmist; nõuab, et EL ja liikmesriigid tegeleksid sanktsioonidest kõrvalehoidmise probleemiga süstemaatiliselt;

19. kutsub nõukogu ja komisjoni üles tagama, et ELi Venemaa-vastaseid sanktsioone hoitakse rangelt alal ja neid laiendatakse veelgi, et need hõlmaksid kõiki isikuid ja üksusi, kelle otsused on võimaldanud toime panna sõjakuritegusid Ukraina tsiviilelanikkonna vastu ja muid raskeid kuritegusid või neile kaasa aidanud;

20. nõuab, et ELi institutsioonid ja organid, eelkõige Euroopa

---

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. veebruari 2026. aasta määrus (EL) 2026/467, millega rakendatakse tõhustatud koostööd Ukraina toetuslaenu andmiseks aastatel 2026 ja 2027 (ELT L, 2026/467, 26.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/467/oj).

välisteenistus, teeksid koostööd Ukraina ametivõimudega ning juhiksid aktiivset teavituskampaaniat Euroopas ja kogu maailmas, et suurendada teadlikkust Venemaa ja selle liitlaste toime pandud sõjakuritegudest ning tugevdada toetust vastutusele võtmisele ja õigusemõistmisele;

21. kordab, et Ukraina laste küüditamine ja sunniviisiline ümberasustamine kujutab endast rahvusvahelise humanitaarõiguse ränka rikkumist ja inimõiguste rasket rikkumist; väljendab heameelt komisjoni algatuse üle korraldada koos Ukraina ja Kanadaga 2026. aasta mais Brüsselis Ukraina laste tagasitoomise rahvusvahelise koalitsiooni kõrgetasemeline kohtumine; palub nendel liikmesriikidel, kes ei ole rahvusvahelise koalitsiooniga veel ühinenud, seda viivitamata teha;

22. mõistab hukka Venemaa süstemaatilised katsed kaotada Ukraina ajalugu, kultuur, keel ja identiteet; tuletab meelde, et Venemaa agressiooni põhjustatud hävingu ulatus on endiselt ränk ning et 2026. aasta aprilli seisuga on otsene kahju Ukraina kultuuritaristule ja -pärandile hinnanguliselt üle 4 miljardi euro;

23. toonitab, et Venemaa agressioonisõda ning Ukraina tööstus- ja energiataristu sihikule võtmine on põhjustanud Ukraina keskkonnale suurt ja pikaajalist kahju ning on muu hulgas viinud ökosüsteemide hävimise ning vee ja pinnase saastumiseni; nõuab, et EL ja selle liikmesriigid toetaksid kõiki algatusi Venemaa sõja põhjustatud keskkonnahävingu dokumenteerimiseks ning toetaksid jõupingutusi vastutusele võtmise ja hüvitamise tagamiseks;

24. kinnitab veel kord ELi kindlat pühendumust Ukraina ülesehitamisele ning kordab, et on valmis aitama Ukraina majandust ning tsiviil- ja elutähtsat taristut taastada; rõhutab Ukraina rahastu strateegilist tähtsust, kuna see aitab tugevdada Ukraina vastupanuvõimet ning toetab liikumist kestliku arengu ja ELi liikmesuse suunas;

25. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Ukraina presidendile, valitsusele ja Ülemraadale, ÜRO peasekretärile, Euroopa Nõukogule, Ameerika Ühendriikide Kongressile, Rahvusvahelisele Kriminaalkohtule ja Venemaa ametivõimudele.